

Türkiye'yi Geziyoruz

LEVENT

KAPADOKYA'DA

Mustafa Orakçı

LEVENT

KAPADOKYA'DA

Yazan: Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

“O kadar okudun artık yazmalısın.” diyen babam İlyas ORAKÇI’ya, fatibalarla...

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. “Merhaba öğretmenim, ben Levent.” dedim. “Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Orakçı.**” dedi. Beni tanınmasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen’i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale’nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa’da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. “Şimdi ne yazıyorsunuz?” diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: “**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**” Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen’i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internetten araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen’i en son bizim Mert’le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

Türkiye'yi Geziyorum

LEVENT

● KAPADOKYA'DA

Yazan: Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir

Uzman Editör: Şebnem Kanoğlu

Editör: Gökçen Yüksel

Kapak ve İç Tasarım: M. Aslıhan Özçelik

ISBN: 978-605-114-805-2

Baskı - Cilt: Seçil Ofset

100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi 4. Cad. No: 77 Bağcılar / İstanbul

Tel: (0212) 629 06 15 Sertifika No: 12068

Raf: 6 - 10 Yaş Öykü Hikaye

Temmuz/2019

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:12364

Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timascocuk.com • timascocuk@timas.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

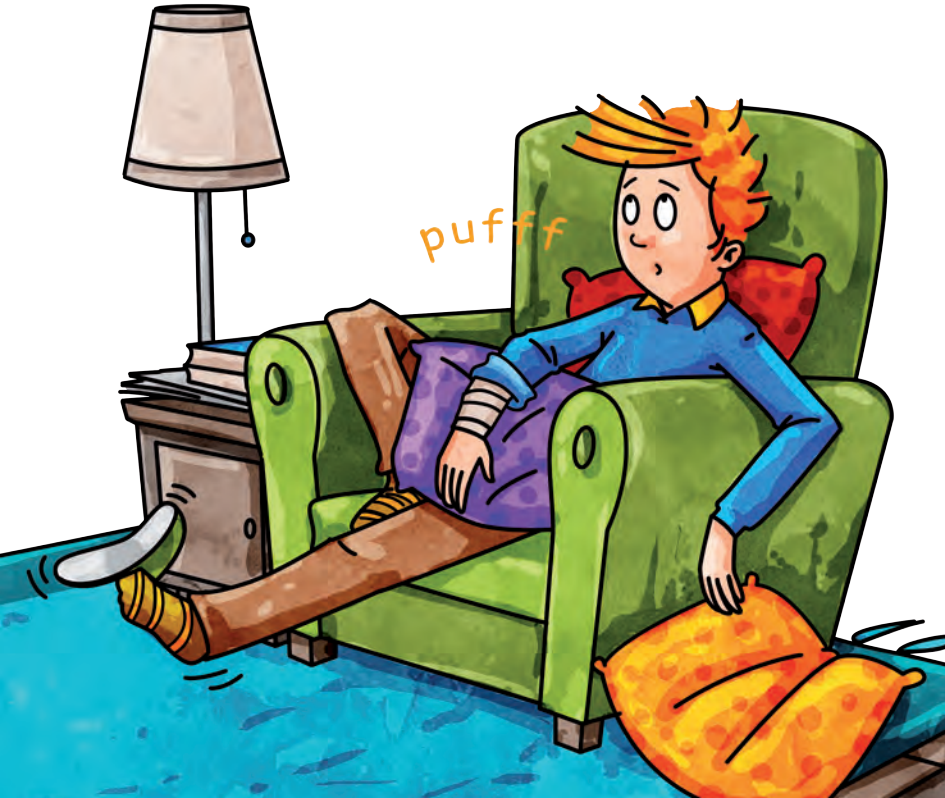

İÇİNDEKİLER

MERT'İN PLANI.....	5
BARBAROS VE SALİH.....	13
GÖREME AÇIK HAVA MÜZESİ.....	19
YILAN DEĞİL EJDERHA.....	30
ÇAVUŞIN.....	33
AVANOS	38
PERİ BACALARI	47
BALON MU, O DA NE?.....	52
YER ALTI ŞEHİRİ	67
KÂMİL SIKIŞTI.....	82
ÜÇ GÜZELLER.....	86

MERT'İN PLANI

Hafta başı **beden eğitimi dersinde** sağ kolumun üzerine düştüm. Doktor kolumun incindiğini söyledi ve bana bir haftalık rapor verdi. Bence gerek yoktu ama kolumu zorlamamalıymışım. **Tam bir hafta** okulumdan ayrı kaldım. Bu arada okula gitmemek **çok sıkıcıymış** onu anladım.

Evde oturmanın iyi tarafları da vardı. Mesela Mert'le sadece akşamdan akşama görüşüyorduk. Sabahları o okula gidene kadar yataktan çıkmıyordum.

Evde annem bir dediğimi iki etmiyordu. Bana sürekli yiyecek bir şeyler hazırlıyordu. Mert de ortalarda olmayınca iyice tembelleşmişim. Oradan kalkıp oraya yatıyordum. İlk başlarda **“Acaba sık sık kolumun üzerine düşsem mi?”** diye düşünmedim değil. Ama sonra bu düşüncemden vazgeçtim. İşsiz güçsüz evde oturmak **çok kötüydü.**

Bir gün ben yine tembellik yaparken
Mert nefes nefese odaya geldi. Şaşırdım:

- Ne oldu Mert hayırdır, nefes ne-
fese kalmıydın?

- Hiç, koştum biraz ağabey...

- Neden koştun?

- Dur anlatacağım, dedi ve hızlıca
odasına gitti. Biraz sonra elinde süs
balığımız **Necmi** ile geri geldi.

Gözleri dolu dolu,

- Ağabey düşündüm taşındım. Bunu sana vermeye karar verdim, dedi. Al hadi...

Ne olduğunu anlayamadım.

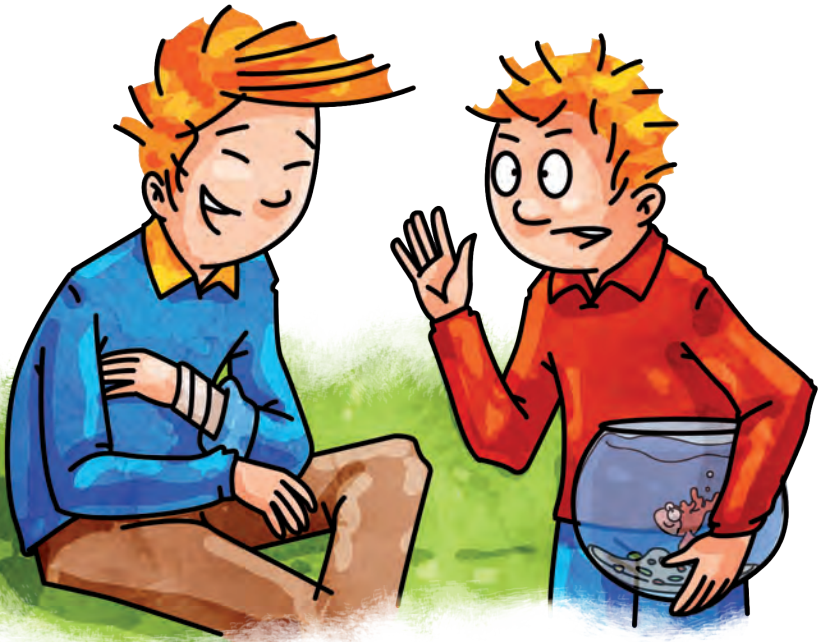
- Niye Necmi'yi bana veriyorsun Mert?
Ne yapacağım ben onla?

- Al işte ağabey... Çabuk, almazsan fikrimi değiştirebilirim.

Hâlâ bir şey anlamamıştım. Mert'in yüzüne **boş boş** bakıyordum ki Mert nihayet aklından geçenleri söyledi:

- Balık eti kemikleri güçlendiriyormuş ağabey. Sen benim biricik ağabeyimsin, al çok sevdiğimiz balığımızı ye de kolun iyileşsin.

Kendimi tutamadım. Ağrıyan kolumla
karnımı tuta tuta gülmeye başladım.

Mert bozulmuştu:

- Ne gülüyorsun ağabey?
- Mert, o bir süs balığı... Yenir mi hiç?
- Süs müs balık işte...

Mert'i sonunda o balığın yenmeyece-
ğine ikna edebildim. Ama aklıma geldik-
çe gülüp duruyordum. Vay be, Mert'in
beni bu kadar düşündüğünü bilmiyordum.